

savnede endeel af de statistiske Dplysninger, man maatte have ved Siden af den Calcule eller den Anvisning, man gav Regjeringen ved at paavise andre Indtægtskilder. I 1842 tillod jeg mig, idet jeg foredrog Sagen, at foreslaae, at Afgiften paa Brændevin skulde forhøies, og jeg viste, at hvis man dengang havde villet gaae ind derpaa, da vilde hele Consumtions- og Formalingsafgiften derved være dækket. Der var dengang, idetmindste i Stiftersnes Forsamling, ikke Tale om, at Consumptionen skulde blive staaende for Kjøbenhavn; thi man indsaae, at det Samme, som talte for den øvrige Deel af Landet, talte ogsaa for Kjøbenhavn; den Bom, der tidligere havde bestaaet, som affaar Landet fra Kjøbstæderne, den burde falde over det Hele. Kjøbenhavns Tilstand var dengang ei heller saaledes, som den nu er; Eiendommene vare sunkne betydeligt i Vardi, Cynen til at betale Skat manglede vistnok ogsaa. Det blev udtrykkeligt udhævet og udtalt, at Kjøbenhavn aldeles ikke kunde siges at blive begunstiget, hvis den Skat, som dengang, saavidt jeg erindrer, beløb sig til 4 a 500,000 Rbd., der skulde dækkes af denne Afgift, skulde dækkes paa anden Maade, end enten ved Forhøielse af Brændevinsafgiften eller ogsaa deles efter Folkemængden over hele Landet; thi det er vist, at det endnu i dette Nieblik ikke staaer afgjort, hvem der egentlig bærer Consumptionen. For mit Vedkommende antager jeg for givet, at det er Producenten, idetmindste er det ham, der i første Instants erlægger den, og, hvor han siden faaer den fra, er meget tvivlsomt. De Byer i den øvrige Deel af Landet, hvor Consumptionen ei er ophævet, troer jeg ikke have vundet Noget derved; idetmindste har man i den By, hvorfra jeg er, ikke sporet den ringeste Virkning deraf; de samme Priser, som vare for Consumptionens Ophævelse, gjælde endnu; Priserne rette sig efter de større Markeder, og saaledes gaaer det ogsaa her i Kjøbenhavn. Det kunde saagar være et Spørgsmaal, om ikke Kjøbenhavn vilde vinde ved, at Consumptionen vedblev for samme; thi, som sagt, jeg antager, at den egentlig hviler paa Producenterne; idetmindste vilde Kjøbenhavn, forsaavidt det dreiede sig om Udførsel af Varer, hvorfors der er betalt Consumption, som

derfor igjen blev tilbagebetalt, dog vinde derved, saa at jeg tilforlædelig ikke skjøner, hvorledes der her med Hensyn til Spørgsmaalet om Kjøbenhavn kan være nogen som helst Tvivl om, at den skulde blive begunstiget, naar Consumptionen høvedes for samme. Det, der for mig kunde give Anledning til at være noget betænkelig ved at stemme for Consumptionens øieblikkelige Ophævelse for Kjøbenhavn allerede fra 1ste April 1852, det var, hvorvidt Administrationen maatte see sig istand til at kontrollere de Varer, der maatte indføres her i Byen, og som ere Gjenstande for Indførsels- og Toldskatte. Det er, som den høitagtede 5te Landsstingsmand fra Kjøbenhavn (Orsted) anførte, at Regjeringen i det Tilfælde, der er med Portconsumtionen, tillige har en Control over de toldbare Varer, som man mulig kunde gjøre til Gjenstand for Smugling, og et Middel til at afsværge denne. At fastsætte en bestemt Tid, naar Consumptionen skulde ophøre i Kjøbenhavn, forekommer mig ogsaa meget vanskeligt, og jeg skal i saa Henseende aldeles slutte mig til, hvad den høitagtede Rigsdagsmand i den Anledning har sagt. Det vil jo paa en Maade, som det ogsaa af Flere er ytret, være at foregribe den kommende Rigsdag, ligesom det ogsaa vilde være mindre rigtigt og klogt handlet, at tage Bestemmelser nu, som skulde blive gjældende om eet Aar eller to, uden med Bished at vide, om de ogsaa paa den Tid kunne være anvendelige. I saa Henseende troer jeg, at Regjeringsudkastet er langt at foretrække; idetmindste skal jeg i Forening med den høitærede Rigsdagsmand, som jeg omtalte, slutte mig dertil.

Hvad Erstatningen til Bornholm og Læsø angaaer, da synes Billighed at tale for den; men jeg kan dog ikke komme til det samme Resultat, som man i det andet Thing er kommet til, at det vilde være at foretrække, at disse 2 Der i Løbet af 10 Aar fik den Indtægt, som Besatningen paa Brændevinet vilde affaae. Det forekommer mig at være ikke alene i de Vedkommendes egen Interesse, men ogsaa i Statens Interesse, at den i Regjeringsudkastet bestemte eller en anden Capital, hvis man maaskee vilde formindste den, strax blev fastsat, og at man gik ind paa de